Η «εικαζομένη συναίνεση» (Σεβασμ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 5 Δεκεμβρίου, 2008

Οι **μεταμοσχεύσεις** είναι μια σύγχρονη τακτική που προωθείται από το Κράτος και από τους ειδικούς ιατρούς για να αντικατασταθούν διάφορα προβληματικά όργανα του ανθρωπίνου σώματος, προκειμένου να επιβιώση ο άνθρωπος περισσότερο χρόνο πάνω στην γη.

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας τής Ελλάδος, ως προς τις μεταμοσχεύσεις από **φερομένους** ως νεκρούς δότες, έθεσε τρεις απαραίτητες προϋποθέσεις, ήτοι την πιστοποίηση του θανάτου, την ελεύθερη συγκατάθεση των δοτών ή των συγγενών και την μη εμπορευματοποίηση των μοσχευμάτων. Βέβαια και οι τρεις αυτές προϋποθέσεις στην πράξη **υπονομεύονται**, αφού υπάρχει μεγάλος προβληματισμός για την ταύτιση του εγκεφαλικού θανάτου με τον βιολογικό θάνατο, για τον όλο και περισσότερο περιορισμό τής ελευθερίας τών δοτών και για διάφορες άλλες πρακτικές, όπως τα μεγάλα χρηματικά ποσά που απαιτούνται για τις μεταμοσχεύσεις, οπότε οι «έχοντες και κατέχοντες» ωφελούνται κυρίως από τις μεταμοσχεύσεις.

Πάντως, όταν για την λήψη τών οργάνων τού ανθρωπίνου σώματος ετέθη ως κριτήριο ο βιολογικός θάνατος που τον συνέδεσαν με την νέκρωση του εγκεφαλικού στελέχους, ήταν επόμενο **να εγερθούν πολλά ερωτήματα** για το μυστήριο του θανάτου, από πλευράς ψυχολογικής, φιλοσοφικής και κυρίως **θεολογικής**. **Η επιστήμη δεν μπορεί να επιλύση** ζητήματα που άπτονται άλλων παραμέτρων και για τα οποία ασχολείται η θεολογία, όπως είναι **το μυστήριο του θανάτου**.

Η απροθυμία τών ανθρώπων στην Ελλάδα να γίνουν δότες οργάνων, όταν βρεθούν σε κατάσταση «εγκεφαλικού θανάτου», οδήγησε το Κράτος να εξετάση το ενδεχόμενο να προβή στην θέσπιση της λεγόμενης «εικαζομένης συναίνεσης», που **παραβιάζει την ελευθερία τού ανθρώπου**.

Σε **νομοσχέδιο** που ετοιμάζεται περιλαμβάνεται και το άρθρο: «Κάθε πολίτης θεωρείται δυνητικός δότης ιστών ή οργάνων, σύμφωνα με τους όρους τής κειμένης νομοθεσίας, εκτός εάν έχει δηλώσει ο ίδιος ή οι ασκούντες την επιμέλειά του ή οι νόμιμοι συμπαραστάτες του την σχετική άρνησή του».
Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι εάν ένας πολίτης ή εκείνοι που ασκούν την

επιμέλεια ενός ανηλίκου δεν έχουν δηλώσει ότι δεν επιθυμούν να γίνουν δότες οργάνων, τότε αυτός θεωρείται ότι συναινεί, εάν βρεθή στην κατάσταση του «εγκεφαλικά νεκρού» και έτσι μπορούν οι ιατροί των μεταμοσχευτικών ομάδων να λαμβάνουν τα όργανα και στην συνέχεια να τον αποσωληνώνουν, οπότε επέρχεται ο θάνατος.

Με την εισαγωγή τέτοιου νόμου **υπονομεύεται πλήρως η ελευθερία τού ανθρώπου**. Αν αυτή η «εικαζομένη συναίνεση» εφαρμοσθή και σε άλλα θέματα, τότε αντιλαμβανόμαστε ότι θα ζήσουμε σε μια κοινωνία ανευλευθερίας και υποδούλωσης του ανθρώπου. Όποιος δεν έχει εκφρασθή αρνητικά για κάτι δημοσίως, θα σημαίνη ότι συγκατατίθεται, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται πολλά προβλήματα για την ζωή του και την συμπεριφορά του στην κοινωνία.

Η «**εικαζομένη συναίνεση**» βεβαιώνει την **υποδούλωση του ανθρώπου** σε ιδεολογίες, συστήματα, ασφαλιστικές εταιρείες, ποικίλες εκμεταλλεύσεις, εγκλήματα και όλες τις εκδηλώσεις μιας απάνθρωπης κοινωνίας. Γι' αυτό και **δεν μπορούμε να δεχθούμε** την πρακτική τής «εικαζομένης συναίνεσης», που δίδει το δικαίωμα σε μερικούς να λαμβάνουν όργανα από το ανθρώπινο σώμα, χωρίς την συγκατάθεση του ανθρώπου, πριν εξέλθη η ψυχή από το σώμα. Άλλωστε, θεολογικά **δεν μπορούμε να αποδεχθούμε ύπαρξη ζωής στον άνθρωπο, έστω και υποτυπώδους, χωρίς ψυχή**.

(Πηγή: «Εκκλησιαστική Παρέμβαση», Νοέμβριος 2008)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ